EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 6.8.2021
COM(2021) 458 final

2021/0258 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

täytäntöönpanopäätöksen 2009/1013/EU muuttamisesta luvan antamiseksi Itävallan tasavallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäjärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista

PERUSTELUT

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun direktiivin 2006/112/EY[1], jäljempänä ’alv-direktiivi’, 395 artiklan 1 kohdan mukaan neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltiolle luvan ottaa käyttöön mainitun direktiivin säännöksistä poikkeavia erityistoimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tietyntyyppisten veropetosten taikka veron kiertämisen estämiseksi.

Itävallan tasavalta, jäljempänä ’Itävalta’, pyysi 19. maaliskuuta 2021 komissiossa saapuneeksi kirjatulla kirjeellä lupaa jatkaa sellaisen toimenpiteen soveltamista, joka poikkeaa direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta, voidakseen sulkea vähennysoikeuden ulkopuolelle tavaroista ja palveluista maksettavan arvonlisäveron, jos niiden käytöstä yli 90 prosenttia on verovelvollisen tai tämän työntekijöiden yksityistä käyttöä tai yleisesti muuta kuin yrityskäyttöä tai muuta kuin liiketoimintakäyttöä. Hakemuksen mukana Itävalta toimitti neuvoston täytäntöönpanopäätöksen 2009/1013/EU[2], sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2018/1487[3], 2 artiklan mukaisen kyseisen toimenpiteen soveltamista koskevan kertomuksen, jossa tarkastellaan uudelleen arvonlisäveron vähennysoikeuteen sovellettavaa prosenttiosuutta.

Komissio antoi alv-direktiivin 395 artiklan 2 kohdan mukaisesti Itävallan pyynnön tiedoksi muille jäsenvaltioille 7. huhtikuuta 2021 päivätyillä kirjeillä. Komissio ilmoitti Itävallalle 8. huhtikuuta 2021 päivätyllä kirjeellä saaneensa kaikki hakemuksen arviointiin tarvitsemansa tiedot.

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Alv-direktiivin 168 artiklan mukaan verovelvollisella on oikeus vähentää verollisia liiketoimiaan varten tehdyistä hankinnoista ja vastaanotetuista palveluista kannettu arvonlisävero. Alv-direktiivin 168 a artiklan 1 kohdassa säädetään, että jos kiinteä omaisuus kuuluu verovelvollisen liikeomaisuuteen ja sitä käytetään sekä yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin että muihin tarkoituksiin, tätä omaisuutta koskeviin kustannuksiin liittyvä arvonlisävero on vähennyskelpoista vain siltä osin kuin omaisuutta käytetään verovelvollisen yrityksen varsinaisiin tarkoituksiin. Alv-direktiivin 168 a artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat soveltaa määrittelemällään tavalla tätä sääntöä myös kustannuksiin, jotka liittyvät muihin liikeomaisuuteen kuuluviin tavaroihin. Arvonlisäverodirektiiviin lisättiin 168 a artikla 22. joulukuuta 2009 hyväksytyllä neuvoston direktiivillä 2009/162/EU[4], jotta vähennys voitaisiin rajoittaa tosiasiallisen yrityskäytön osuuteen ja siten soveltaa tehokkaammin periaatetta, jonka mukaan vähennysoikeus syntyy ainoastaan siltä osin kuin kyseessä olevia tavaroita ja palveluita käytetään verovelvollisen liiketoiminnassa.

Jäsenvaltiot voivat alv-direktiivin 395 artiklan nojalla soveltaa alv-direktiivin säännöksistä poikkeavia toimenpiteitä veronkannon yksinkertaistamiseksi tai tietyntyyppisten veropetosten taikka veron kiertämisen estämiseksi, jos neuvosto antaa niille tähän luvan.

Itävalta pyysi lupaa jatkaa sellaisen toimenpiteen soveltamista, joka poikkeaa alv-direktiivin 168 ja 168 a artiklasta, voidakseen sulkea kokonaan vähennysoikeuden ulkopuolelle

[1] EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.
[2] EUVL L 348, 29.12.2009, s. 21.
[3] EUVL L 251, 5.10.2018, s. 33.
[4] Neuvoston direktiivi 2009/162/EU, annettu 22 päivänä joulukuuta 2009, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY eräiden säännösten muuttamisesta (EUVL L 10, 15.1.2010, s. 14–18).

tavaroista ja palveluista maksettavan arvonlisäveron, jos niiden käytöstä yli 90 prosenttia on verovelvollisen tai tämän työntekijöiden yksityistä käyttöä tai yleisesti muuta kuin yrityskäyttöä tai muuta kuin liiketoimintakäyttöä.

Itävallalle oli alun perin annettu lupa poikkeavaan toimenpiteeseen 13 päivänä joulukuuta 2004 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2004/866/EY[5] 31. joulukuuta 2009 saakka, ja luvan voimassaoloaikaa jatkettiin 22 päivänä joulukuuta 2009 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2009/1013/EU[6] 31. joulukuuta 2012 saakka. Viimeksi mainittua voimassaoloaikaa jatkettiin 13 päivänä marraskuuta 2012 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2012/705/EU[7] 31. joulukuuta 2015 saakka, 10 päivänä joulukuuta 2015 annetulla neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2015/2428[8] 31. joulukuuta 2018 saakka ja neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä (EU) 2018/1487[9] 31. joulukuuta 2021 saakka.

Itävalta ilmoitti uusimmassa pyynnössään komissiolle, että poikkeavan toimenpiteen soveltaminen on osoittautunut erittäin onnistuneeksi ja tehokkaaksi keinoksi yksinkertaistaa arvonlisäveron kantamista ja torjua veropetoksia ja veronkiertoa, lisätä oikeudenmukaisuutta estämällä perusteettomasta kassavirtahyödystä johtuvia vääristymiä ja parantaa verosäännösten noudattamista, kun arvonlisäveron kantaminen on yksinkertaistunut. Itävallan mukaan poikkeavan toimenpiteen lakkauttaminen johtaisi siihen, että ne verovelvolliset, jotka käyttävät tavaraa tai palvelua yritystoimintaan vain hyvin vähäisessä määrin ja jotka saavat vähentää arvonlisäveron tämän vähäisen yrityskäytön osalta, saisivat perusteetonta kassavirtahyötyä verrattuna verovelvollisiin, jotka käyttävät tavaraa tai palvelua pelkästään yritystoimintaan. Jos vain vähäisessä määrin yritystoimintaan käytettävän tavaran tai palvelun yksityis- ja yrityskäytön välinen suhde muuttuu hieman myöhempänä ajankohtana, vähennetyn arvonlisäveron määrä olisi lisäksi oikaistava. Tämä vähäinen oikaisu olisi kohtuuton sekä verovelvollisen että veroviranomaisten näkökulmasta.

Tavaroiden ja palveluiden käytöstä vähintään 10 prosentin edellytetään olevan yrityskäyttöä, jotta tuotantopanoksiin sisältyvä arvonlisävero voidaan vähentää, mikä on suhteellisen vähän. Itävallan mukaan tämän toimenpiteen jatkamisella on näin ollen vain vähäinen vaikutus lopullisessa kulutusvaiheessa kerättävien verotulojen kokonaismäärään, eikä se näin ollen vaikuta kielteisesti arvonlisäveroon perustuviin unionin omiin varoihin.

Lupa poikkeuksen soveltamiseen annetaan yleensä rajoitetuksi ajaksi, jotta voidaan arvioida, onko erityistoimenpide aiheellinen ja tehokas. Komissio ymmärtää Itävallan toimittamien tietojen perusteella, että 90 prosentin / 10 prosentin suhde yrityskäytön ja muun kuin yrityskäytön välillä muodostaa vieläkin hyvän pohjan niiden liiketoimien määrittämiselle, joiden osalta yrityskäyttöä voidaan pitää vähäisenä.

Sen vuoksi kyseinen erityistoimenpide helpottaa niin verohallinnon kuin yritystenkin työtä, sillä niiden tavaroiden ja palveluiden, jotka voitiin sulkea vähennysoikeuden ulkopuolelle niiden hankkimisen aikaan, myöhempää käyttöä ei ole tarpeen seurata. Tämä koskee erityisesti alv-direktiivin 16 tai 26 artiklan mukaista yksityiskäytön mahdollista verottamista tai mainitun direktiivin 184–192 artiklan mukaisesti edellytettyjä vähennysten oikaisuja. Sen vuoksi on asianmukaista pidentää poikkeavan toimenpiteen voimassaoloa.

Poikkeuksen voimassaoloa olisi kuitenkin jatkettava vain määräajaksi, jotta voidaan arvioida, ovatko poikkeuksen perusteet edelleen voimassa. Sen vuoksi ehdotetaan, että poikkeuksen voimassaoloa jatketaan vuoden 2024 loppuun ja että Itävaltaa pyydetään esittämään

---

5 EUVL L 371, 18.12.2004, s. 47.
6 EUVL L 348, 29.12.2009, s. 21.
7 EUVL L 319, 16.11.2012, s. 8.
8 EUVL L 334, 22.12.2015, s. 12.
9 EUVL L 251, 5.10.2018, s. 33.

viimeistään 31. maaliskuuta 2024 kertomus, jossa mm. tarkastellaan uudelleen vähennysoikeuden perusteena käytettyä yrityskäytön ja muun kuin yrityskäytön välistä suhdetta kuvaavaa prosenttiosuutta, sekä toimenpiteen jatkamista koskeva pyyntö, jos Itävalta suunnittelee hakevansa poikkeuksen voimassaolon jatkamista vuoden 2024 jälkeen.

Neuvoston päätös 2009/1013/EU hyväksyttiin 22 päivänä joulukuuta 2009 eli samana päivänä kuin neuvoston direktiivi 2009/162/EU, jolla alv-direktiiviin lisättiin 168 a artikla. Neuvoston päätöksen 2009/1013/EU otsikossa ei kuitenkaan viitata 168 a artiklaan. Jotta tämä ristiriita neuvoston päätöksen 2009/1013/EU otsikon ja sisällön välillä voitaisiin poistaa, neuvoston päätöksen 2009/1013/EU otsikkoa olisi muutettava lisäämällä siihen viittaus alv-direktiivin 168 a artiklaan.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Samanlaisia poikkeuksia, jotka koskevat tavaroista ja palveluista maksettavan arvonlisäveron sulkemista arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle, jos niiden käytöstä yli 90 prosenttia on verovelvollisen tai tämän työntekijöiden yksityistä käyttöä tai yleisesti muuta kuin yrityskäyttöä tai muuta kuin liiketoimintakäyttöä, on myönnetty muille jäsenvaltioille (Saksa[10] ja Alankomaat[11]).

Alv-direktiivin 176 artiklassa säädetään, että neuvosto päättää, mitkä kustannukset eivät oikeuta arvonlisäveron vähentämiseen. Ennen kuin neuvosto on päättänyt asiasta, jäsenvaltiot saavat mainitun artiklan nojalla jatkaa 1. tammikuuta 1979 voimassa olleiden poikkeusten soveltamista. Sen vuoksi voimaan on jäänyt useita säännöksiä, joilla rajoitetaan verovelvollisten vähennysoikeutta.

Sen estämättä, mitä vähennysoikeusrajoituksen piiriin kuuluvien menojen luokkia koskevien sääntöjen vahvistamisesta tehdyissä aiemmissa aloitteissa[12] esitetään, tällainen poikkeus on asianmukainen siihen asti, kun nämä säännöt on yhdenmukaistettu EU:n tasolla.

Ehdotettu toimenpide on näin ollen yhdenmukainen nykyisen alv-direktiivin säännösten kanssa.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Alv-direktiivin 395 artikla.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Kun otetaan huomioon ehdotuksen perustana oleva alv-direktiivin säännös, toissijaisuusperiaatetta ei sovelleta.

---

10 Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2018/2060, annettu 20 päivänä joulukuuta 2018, luvan antamisesta Saksalle jatkaa yhteisestä arvonlisäjärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista annetun päätöksen 2009/791/EY muuttamisesta (EUVL L 329, 27.12.2018, s. 20–21).

11 Neuvoston täytäntöönpanopäätös (EU) 2020/2189, annettu 18 päivänä joulukuuta 2020, luvan antamisesta Alankomaille ottaa käyttöön yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta poikkeava erityistoimenpide (EUVL L 434, 23.12.2020, s. 1–2).

12 KOM(2004) 728 lopullinen – Ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta arvonlisäverovelvoitteiden yksinkertaistamiseksi (EUVL C 24, 29.1.2005, s. 10), joka peruttiin 21. toukokuuta 2014 (EUVL C 153, 21.5.2014, s. 3).

- **Suhteellisuusperiaate**

Päätös koskee jäsenvaltiolle sen omasta pyynnöstä annettavaa lupaa, eikä siihen liity velvollisuuksia.

Koska poikkeuksen soveltamisala on rajallinen, erityistoimenpide on oikeassa suhteessa tavoitteeseen nähden eli siihen, että tarkoituksena on yksinkertaistaa arvonlisäveron kantoa ja estää tietyntyyppisiä veropetoksia tai veronkiertoa. Siinä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

- **Toimintatavan valinta**

Ehdotettu sääntelytapa: neuvoston täytäntöönpanopäätös.

Alv-direktiivin 395 artiklan mukaan yhteisistä alv-säännöksistä voidaan poiketa vain, jos neuvosto antaa siihen luvan komission ehdotuksesta tekemällään yksimielisellä päätöksellä. Neuvoston täytäntöönpanopäätös on parhaiten soveltuva sääntelytapa, koska se voidaan osoittaa yksittäiselle jäsenvaltiolle.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Tämä ehdotus perustuu Itävallan esittämään pyyntöön ja koskee ainoastaan kyseistä jäsenvaltiota.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Ulkopuolisten asiantuntijoiden käyttö ei ole ollut tarpeen.

- **Vaikutustenarviointi**

Ehdotuksella neuvoston täytäntöönpanopäätökseksi on tarkoitus yksinkertaistaa arvonlisäveron kantamista antamalla Itävallalle lupa soveltaa edelleen poikkeavaa toimenpidettä, jonka nojalla se voi sulkea kokonaan vähennysoikeuden ulkopuolelle tavaroista ja palveluista maksettavan arvonlisäveron, jos niiden käytöstä yli 90 prosenttia on verovelvollisen yksityistä käyttöä tai muuta kuin yrityskäyttöä, muu kuin liiketoimintakäyttö mukaan luettuna.

Toimenpiteellä vähennetään yritysten ja verohallinnon hallinnollista rasitusta, sillä niiden tavaroiden ja palvelujen, jotka voitiin sulkea vähennysoikeuden ulkopuolelle niiden hankkimisen aikaan, myöhempää käyttöä ei ole tarpeen seurata. Tämä koskee erityisesti yksityiskäytön mahdollista verottamista tai vähennysten oikaisuja.

Jotta tuotantopanoksiin sisältyvä arvonlisävero voidaan vähentää, tavaroiden käytöstä vähintään 10 prosentin edellytetään olevan yrityskäyttöä, mikä on suhteellisen vähän. Itävallan mukaan tämän toimenpiteen jatkamisella on näin ollen vain vähäinen vaikutus lopullisessa kulutusvaiheessa kerättävien verotulojen kokonaismäärään, eikä se näin ollen vaikuta kielteisesti arvonlisäveroon perustuviin unionin omiin varoihin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotus ei vaikuta kielteisesti arvonlisäverosta saataviin unionin omiin varoihin.

5. LISÄTIEDOT

Ehdotuksen soveltamisaika on rajoitettu, ja ehdotus sisältää raukeamislausekkeen, jonka mukaan poikkeuksen voimassaolo päättyy 31. joulukuuta 2024.

2021/0258 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS

täytäntöönpanopäätöksen 2009/1013/EU muuttamisesta luvan antamiseksi Itävallan tasavallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäjärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY[1] ja erityisesti sen 395 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Neuvoston täytäntöönpanopäätöksellä 2009/1013/EU[2] annettiin Itävallalle lupa soveltaa direktiivistä 2006/112/EY poikkeavaa erityistoimenpidettä, jäljempänä ’erityistoimenpide’. Luvan voimassaoloaikaa on sen jälkeen jatkettu useita kertoja, ja sen voimassaolon on määrä päättyä 31 päivänä joulukuuta 2021.

(2) Direktiiviin 2006/112/EY lisättiin 168 a artikla 22 päivänä joulukuuta 2009 annetulla neuvoston direktiivillä 2009/162/EU[3], jotta vähennys voitaisiin rajoittaa tosiasiallisen yrityskäytön osuuteen ja siten soveltaa tehokkaammin periaatetta, jonka mukaan vähennys syntyy ainoastaan siltä osin kuin kyseessä olevia tavaroita ja palveluita käytetään verovelvollisen liiketoiminnassa. Sen vuoksi päätöksen 2009/1013/EU otsikossa on oltava viittaus myös direktiivin 2006/112/EY 168 a artiklaan.

(3) Erityistoimenpide poikkeaa direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta, jotka koskevat verovelvollisten oikeutta vähentää arvonlisävero, joka on peritty verovelvollisille niiden verollisia liiketoimia varten luovutetuista tavaroista ja suoritetuista palveluista. Erityistoimenpiteen tarkoituksena on sulkea vähennysoikeuden ulkopuolelle tavaroista ja palveluista maksettu arvonlisävero, jos niiden käytöstä yli 90 prosenttia on verovelvollisen tai tämän työntekijöiden yksityistä käyttöä tai yleisesti muuta kuin yrityskäyttöä tai muuta kuin liiketoimintakäyttöä.

(4) Erityistoimenpiteellä pyritään yksinkertaistamaan arvonlisäverotusta ja arvonlisäveron kantamista. Toimenpide vaikuttaa ainoastaan vähäisessä määrin lopullisessa kulutusvaiheessa kannettavan veron määrään.

---

[1] EUVL 347, 11.12.2006, s. 1.

[2] Neuvoston täytäntöönpanopäätös, tehty 22 päivänä joulukuuta 2009, luvan antamisesta Itävallan tasavallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista (EUVL L 348, 29.12.2009, s. 21).

[3] Neuvoston direktiivi 2009/162/EU, annettu 22 päivänä joulukuuta 2009, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY eräiden säännösten muuttamisesta (EUVL L 10, 15.1.2010, s. 14–18).

(5) Itävalta pyysi 19 päivänä maaliskuuta 2021 komissiossa saapuneeksi kirjatulla kirjeellä lupaa kyseisen erityistoimenpiteen soveltamisen jatkamiseen, jäljempänä ’pyyntö’.

(6) Direktiivin 2006/112/EY 395 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti komissio antoi 7 päivänä huhtikuuta 2021 päivätyillä kirjeillä Itävallan esittämän pyynnön tiedoksi muille jäsenvaltioille. Komissio ilmoitti Itävallalle 8 päivänä huhtikuuta 2021 päivätyllä kirjeellä, että sillä oli kaikki pyynnön arviointia varten tarpeelliset tiedot.

(7) Itävallan mukaan erityistoimenpide on osoittautunut erittäin tehokkaaksi arvonlisäveron kantamisen yksinkertaistamisessa ja veropetosten ja veronkierron torjunnassa. Toimenpiteellä vähennetään yritysten ja verohallinnon hallinnollista rasitusta, sillä niiden tavaroiden ja palvelujen, jotka voitiin sulkea vähennysoikeuden ulkopuolelle niiden hankkimisen aikaan, myöhempää käyttöä ei ole tarpeen seurata. Itävallalle olisi sen vuoksi annettava lupa jatkaa erityistoimenpiteen soveltamista rajoitetun ajan 31 päivään joulukuuta 2024 saakka.

(8) Jos Itävalta katsoo, että poikkeavaa toimenpidettä on tarpeen jatkaa vielä vuoden 2024 jälkeen, sen olisi toimitettava komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2024 asiaa koskeva pyyntö sekä erityistoimenpiteen soveltamista koskeva kertomus, jossa tarkastellaan uudelleen prosenttiosuutta, jota arvonlisäveron vähennysoikeuteen sovelletaan.

(9) Poikkeava toimenpide ei vaikuta kielteisesti arvonlisäverosta kertyviin unionin omiin varoihin.

(10) Sen vuoksi täytäntöönpanopäätöstä 2009/1013/EU olisi muutettava,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 2009/1013/EU seuraavasti:

1) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Neuvoston täytäntöönpanopäätös, tehty 22 päivänä joulukuuta 2009, luvan antamisesta Itävallan tasavallalle jatkaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklasta poikkeavan toimenpiteen soveltamista”.

2) Korvataan 1 ja 2 artikla seuraavasti:

”*1 artikla*

Poiketen siitä, mitä direktiivin 2006/112/EY 168 ja 168 a artiklassa säädetään, Itävallalle annetaan lupa sulkea kokonaan arvonlisäveron vähennysoikeuden ulkopuolelle tavaroista ja palveluista maksettu arvonlisävero, kun kyseessä olevien tavaroiden ja palvelujen käytöstä yli 90 prosenttia on verovelvollisen tai verovelvollisen työntekijöiden yksityistä käyttöä tai yleisemmin muuta kuin yrityskäyttöä tai muuta kuin liiketoimintakäyttöä.

2 artikla

Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2024.

Mahdollinen hakemus tässä päätöksessä säädetyn poikkeavan toimenpiteen voimassaolon jatkamiseksi on jätettävä komissiolle viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2024.

Tällaiseen hakemukseen on liitettävä tämän toimenpiteen soveltamista koskeva kertomus, jossa tarkastellaan uudelleen prosenttiosuutta, jota tämän päätöksen perusteella sovelletaan arvonlisäveron vähennysoikeuteen.”

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu Itävallan tasavallalle.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja